

Slovenski List.

Neodvisno slovensko krščanskosocijalno glasilo.

Štev. 8.

V Ljubljani, v saboto 29. januarja 1898.

Letnik III.

„Slovenski List“ izhaja v sredo in saboto. — **Naročnina** je za vse leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold. Vsaka številka stane 5 novč. — **Dopisi** pošiljajo se uredništvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. — **Nefrankovani dopisi** se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — **Naročnina, reklamacije in oznanila** se pošiljajo upravištvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. Uredništvo in upravištvo sta v Ljubljani, **Gradišče štev. 15**. Uradne ure od 10. do 12. dopoldne. — **Oznanila** se računajo po navadni ceni.

Quosque tandem . . . !

Premise brezimnih piscev različnih dopisov o spravi slovenskih strank na Kranjskem, katerim „Slovenski Narod“ z veliko vnemo in prijaznostjo na dolgo in široko odpira svoje predale, nikdar in nikjer ne dovedejo do sklepa sprave. Vsakdo izmed teh ima svoje tendence, vsakdo stavi svoje egoistiške kondicije; kratka, nje obvlada zgolj samopašna subjektivnost in ni jim mari skrajna nevarnost faktorja, iz kojega srede so se rodili, — slovenski narod in njega prihodnost.

Narodno-napredni prvaki na Kranjskem odgovarjajo obično na interpelacijo o slovensko-nemški zvezi: „Nemci na Kranjskem nam itak ne morejo škoditi in nam de facto ne škodijo. Ako bi se pa mi v kritičnem trenutku ne bili zvezali z Nemci, bi gotovo katoliško-narodna stranka kaj rada našla v Nemcih tak modus vivendi, kakor imamo mi sedaj.“

Razlogi, ki vodijo kranjske prvake pri takih in enakih izgovorih, ve vsakdo, so povse jalovi. Istina je, da Nemci na Kranjskem ne škodijo narodno-napredni stranki — saj to je vendar naravno in evidentno, da se zaveznik ipso iure z vso silo oprijemlje svojega zaveznika — očitno pa je, da Nemci poleg specijalno svojih velikih koristij in dobičkarij uprav znatno škodijo interesom slovenstva, tako na Kranjskem, kakor na Štajarskem, Koroškem, Goriškem in Primorskem, in ta trditev ne potrebuje nikakih definicij in determinacij.

Vodilni razlogi narodno-naprednih prvakov za nespravo so pač dokaj jasno precizovani v usodnem izreku dr. Tavčarja: „Rajši s Schweigelnom, nego z Mahničem“, katerega „Slovenski Narod“ v zato prikrojeni obliki kar v eni sapi dan na dan povdarja, trdeč, da narodno napredna stranka nikdar in nikakor ne kapitulira katoliško-

narodni stranki in da se opozicijska slovenska stranka na vsak način mora ohraniti, sicer ustanovijo drugo radikalnejšo stranko. Gotovo pa nihče ne zahteva kapitulacije narodno-napredne stranke in mi se nikakor ne protivimo ideji osnutka stvarne slovenske opozicije v kranjskem deželnem zboru; a le-ta naj skrbno gleda na to, da bode s tem korakom bodrila slovenske konservativce k resnemu, vstrajnemu narodnemu delu, in naj nikar ne hlapčuje tretji količini v deželi, namreč Nemcem, na veliko škodo slovenskemu narodu. Žalostno je pač, da je narodno-napredna stranka, ki se je nekdaj nazivala stranka slovenske inteligencije, padla na tako nizek nivo; gotova istina je: „Es ist etwas faul im Staate . . . !“

Nikakor pa s tem ne dokumentujemo, da je katoliško-narodna stranka v svojem dejanskem početju brez vsake hibe. Priznati se mora, da je i ta stranka v času divje strankarske agitacije hudo grešila! Veseli nas pa, da je še o pravem času začula trobente svarilni glas, oznanjujoč mir v domači hiši, ter je kot odgovorna zastopnica ogromne večine slovenskega naroda na Kranjskem, pustivši v nemar vse malenkosti, toplo se zavzela za idejo pravne akcije ter prva podala roko v spravo, odkrito priznavajoč, da so razlogi, ki jo vodijo do akcije sprave, zgolj koristni celokupnega slovenskega naroda in nikakor ne drugi!

Veseli nas na drugi strani tudi to, da se naše ljudstvo dan za dnem vedno bolj ogreva za spravo slovenskih strank na Kranjskem in čedalje bolj obsoja korake nekaterih narodno-naprednih prvakov ljubljanskih, ki imajo za vse drugo besedo in srce, le ne za spravo slovenskih strank na Kranjskem, katera je baš v sedanjem ljutem kulturnem boju z brutalnimi avstrijskimi Nemci uprav eminentnega pomena. Gospoda okoli ene ali druge stranke, pustite v nemar vse ma-

lenkosti, prezirajte podlo političsko predbacivanje in povdarjanje osebnostij; bodite vendar že enkrat Slovenci in do skrajnih konsekvencij narodni, in — sprava na Kranjskem je osigurana! Da postane ta beseda meso, želi iz vsega srca ves slovenski narod, dobro vedoč, kaj velja zlasti po neslogi v politiki: „vae victis!“

Dan za dnem čujejo se iz obmejnih deželnih zborov žalostni, obupni klici po rešitvi in hitri pomoči; žal, da so ti glasovi pri nekaterih možeh izgubljeni liki glas vpijočega v puščavi. Čuje jih pa narodno čuteče slovensko ljudstvo ter sklepa resolucije, ostro obsojajoč krivično in surovo postopanje nemških nacionalcev napram Slovanom v državnem zboru in raznih deželnih zbori, kateri s svojim pranemško-divjim nastopom onemogočujejo vsako politično delovanje v Avstriji.

Upoštevajoč pa, da je „vox populi vox Dei“, upamo, da, kakor ljudstvo samo, tako i zastopniki slovenskega naroda v kranjskem deželnem zboru dvignejo svoj glas ter z navdušeno stvarno resolucijo kar najstrožje obsodijo nasilno nemško obstrukcijo in perhorisciranje práv slovenskega življa v raznih zastopih. Če ne narodno-napredni, udarite Vi, katoliško-narodni poslanci, z veslom po vodi in zakličite: Naprej! Na delo tedaj, ker slovenski rodoljubi na deželi že nevoljni poprašujejo: Quosque tandem . . . !

Bil — El.

Izvirni dopisi.

Iz Škofje Loke, 28. januarja. Novoizvoljeni cestni predsednik gosp. Čarman, posestnik in mestni odbornik iz Škofje Loke, bode gotovo skrbel, da se bodo ceste v našem okraju zboljšale, kar je tudi v resnici potrebno. Pregledal je že sedaj cesti po selški in poljanski dolini. — V soboto dne 22. t. m. izvolile so tudi škofjeloška, starološka in zmiška občina 3 ude v okrajni šolski svet. Izvoljeni so gg. Luka Dagarin,

Spomini na Galicijo.

Piše Vasilij Demkov.

(Nadaljevanje.)

Po končanih homatijah z Napoleonom I. po avstrijskem kongresu leta 1815. spremenili so se nazoni dunajske vlade glede galiških Rusov. Prejšnja naklonjenost nasproti Malorusom spremenila se je v nezaupnost. Dunajska vlada odločila se je za polonizacijo narodnih šol. K sreči zasel je za Angelovičem stolico lvovske metropolije metropolit Levickij, mož rusko-narodnega mišljenja, ki je vložil ves svoj upliv v to, da je rešil ruski jezik in azbuko v narodni šoli.

Potegoval se je za Gališke Maloruse, da se glede svoje narodnosti razločujejo od „Rossijanov“, da so narod za-se in da nočejo vedeti za Rusijo. V teh časih rodil se je pojem in ime rusinstva (rutenizma).

Metropolit Levickij se je poprijel z vso vnemo dela za razprostranje prosvete med svečeništvom in ruskim narodom. Ustanovil je l. 1816. posebno duhovno društvo za izdajanje knjig. Pri tem stremljenju podpiral ga je najkrepkeje duhovnik Ivan Mogilnickij, ki je s pomočjo tega prosvetnega društva izdal več raznovrstnih del. Primerjali bi njegovo delovanje lahko z onim Valentina Vodnika, kajti kakor Vodnik,

oral je tudi Mogilnickij literarno ledino na vseh poljih prosvete.

V letih od 1830 do 1840 je bilo ognjišče rusko-narodnega preporeda lvovsko duhovno semenišče, katerega zgodovina je v najtesnejši zvezi z zgodovino gališko-ruskega naroda. Najboljši maloruski patrijoti tedajne in poznejše dobe izišli so iz tega semenišča. Žal, da je razvoj maloruske slovesnosti zaviral stroga cenzura, katera je bila v vsi Avstriji ozkostrčna, a nasproti Slovanom še posebno, ker je celo takrat že strašila grozovita pošast — panslavizma.

Rusko-narodno idejo skušala je uprava držati k tlom in gojencem seminarja zaprečeno je bilo vsako nadaljno izobraževanje v literaturi drugih naobraženejih narodov. Duševna hrana gojencem bili so jedino bogoslovski predmeti, pisani v latinskem in poljskem jeziku. Nasledki te ozkoobzornosti niso izostali. Ruski svečenik odtujil se je po svojem čuvstvovanju in stremljenju narodu in v duhovski službi videl je le vir svojim gmotnim koristim, ne pa vzvišeni poklic duhovnega pastirja narodu. Nasledki niso izostali: tudi narod odtujil se je svečeništvu. Tisti metropolit Levickij, ki je prvi čas svojega vladikovanja sčital narodno misel, prešel je vsled poljskega upliva v narodno nasprotno strujo.

Prišlo je leto 1848. in z njim novo življenje v gališko-ruski narod. Nazori avstrijske vlade

so bili zopet bolj naklonjeni Rusinom, in sicer iz jednostavnega vzroka, ker Poljakom niso prav zaupali na Dunaju in so iskali v Malorusih nekako politično oporo in zaslombo proti Poljakom.

Gališkoruska narodna ideja razširila se je vsled vladnega upliva kar čez noč med gališko inteligencijo unijatske cerkve. Posvetna inteligencija, pozabivši vsled svoje odgoje ruski narodni jezik, se je kar naenkrat zavedala svojega pokolenja. Gališki Rusini so se v teh letih organizovali kot posebna narodna individualnost in so identifikovali svoj narod z obsegom grško-unijatske cerke, katera obsega ruski narod v Galiciji, Bukovini in na gornjem Ogerskem. Pri tedajni politični konstelaciji porodil se je antagonizem med bratskima narodoma, poljskim in maloruskim, in ta antagonizem se še dandanes ni izgubil. O tem nasprotstvu govori tudi politično tendenciozna pesem, ki se je rodila v tadajnih dneh, katera se oduševlja za malorusko idejo v poljskem jeziku.

Na słovianskiej ziemi polą się zielenią,
Ach i ruskie niwy skrasil wiosny Maj,
Na głos lwa i Rusin powstaje z uspienia,
Już się ruska ziemia przeistacza w raj!
Ruskie dzieci totąd cię żko zapoznane,
Chciał nadal niewolić sąsiedni brat-wróg;

Ta „brat-wróg“ bil jim je Poljak.

(Dalje prihodnjic.)

župan zminške občine, Fr. Sušnik in L. Lavrič, mestna odbornika loška. Pri isti mestni občinski seji je gosp. občinski svetovalec Avg. Sušnik stavil naslednji predlog: Občinski odbor mestne občine Škofja Loka sklene v svoji današnji seji izjavo, da se prvostorjeni korak v svrhu dosege prepotrebne sprave za politično razdvojeni slovenski stranki na Kranjskem najtopleje pozdravlja ter radostno odobrava. O tem sklepu naj se obvestita gg. dr. And. Ferjančič, državni poslanec, in Viktor Globočnik, deželni poslanec. — Naj bi mnogo kranjskih občin isto storilo, potem bo „Slov. Narod“ moral začeti drugače pisati, kakor zdaj piše, ali pa naj gospodje volilci na Kranjskem nespravljivim deželnim poslancem pošljejo nezaupnice. Ako bodo poslanci le g. dr. Tavčarja poslušali, ne bode nikdar miru, ker on se raje brati z najhujšimi renegati, kakor pa s Slovenci katoliško-narodne stranke. Omenjeno „izjavo“ je podpiral g. župan Niko Lenček in tudi drugi odborniki, vsled tega sprejela se je z navdušenjem. Pri tej seji malo popred je pa žal naznanil g. Lenček, da odloži županstvo zaradi privatnih razmer. Sedaj je pri nas vprašanje, kdo bode prihodnji župan.

Iz Železne Kaplje 27. jan. Od tukaj še nimamo nobenega dopisa. Pa saj malokdo ve, kje je Železna Kaplja. Skrita je med gorami v grapi, tako da bi jo bilo težko najti, ako bi ne držala skozi cesta od Velikovca čez Jezersko na Kranjsko. Kaplja je precej velik trg. Prebivalci trga se imajo večinoma za Nemce. Prave Nemce našteješ tu lahko na prste ene roke. A vender so Kapeljčani slavili Badenijev odstop, razobesili frankfurtarice in še celo napravili nemško-nacijonalen shod. Tako ravnanje je žalilo in razburilo slovenske kmete in to tem bolj, ker Kapeljčani večinoma živijo od slovenskih kmetov, ki so raztreseni okoli trga po hribih in dolinah. Če je slabo vreme v nedeljah, da kmetje n. pr. po zimi ne morejo priti v cerkev, že tožijo in jadikujejo Kapeljčani, da ni „kšefta“. Pa vkljub tej odvisnosti od kmetov so dozdej vender le Nemci nosili zvonec, da, veliko kmetov so imeli takorekoč v svojih pesteh. Uzrok temu je bil poleg drugega to, da imajo Kapeljčani že kakih 12 let svojo nemško hranilnico. Dobiček od nje ima jedino le kapeljska občina, nikakor pa ne kmetska občina Bela. Nemško-nacijonalno postopanje Kapeljčanov je napotilo kmete, da so pod vodstvom č. g. župnika osnovali si slov. posojilnico. Letos na praznik sv. treh kraljev je bil izvoljen odbor in upamo, da bomo kmalu mogli posojilnico odpreti.

Pa še nekaj. V naše gorovje pošiljajo po sili novi koroški „Kmeti list“, ki izhaja kot priloga zloglasne: „Bauernzeitung“. Tej zgagi so bili dozdej Slovenci najhujši trn v peti, vedno jih je napadala in smešila. Zdaj pa izdaja celo v slovenskem jeziku list, pa še hvali kmete, da ljubijo svoj materni jezik! Tako dela volk, ki se hoče čedno zmuzati med slovensko čredo, da bi potem žrl, žrl! Pozor tedaj!

Dunaj, 26. januarja. Letos se misli na Dunaju postaviti veličasten spomenik v proslavo Gutenberga, izumitelja tiskarstva. Odbor za ta spomenik je vlani določil, da se v ta namen dopošljejo načrti in da bodo izmed teh trije najboljši bogato nagrajeni. Na ta poziv je došlo odboru nad trideset načrtov. Glavni darili bili sta dve in jedno izmed teh je bilo prisojeno Slovencu, tehniku g. Josipu Plečniku, za načrt, ki ga je napravil skupaj z ameriškim stavbenikom Šinkovcem. Načrt našega rojaka je izmed vseh drugih — tako sodijo jednoglasno vsi tukajšnji strokovnjaki — najbolj duhovit, najbolj izviren in se daleko razlikuje od vseh dosedanjih šablon, po katerih se stavijo spomeniki. Temelj je okrogel in se dviguje v podobi stopnjic; ograjen je od štirih okroglih stebričev. Na tem temelju stoji nizek, toda obsežen in istotako okrogel podstavek. Nekaka klop obkrožuje ta podstavek (steber), in na njej sedi spredaj Gutenberg, v mirni pozituri, glavo ima lahno sklonjeno, kakor bi bil globoko zamišljen, v rokah drži nekoliko listov. Na desni strani stoji mogočen genij; ta poskuša premakniti veliko zemeljsko kroglo; s tem je hotel umetnik upodobiti in predočiti velikanski prevrat, ki ga je povzročila

Gutenbergova iznajdba v duševnem gibanju narodov. Globus je okičen z alegoričnimi podobami. Zada, za Gutenbergom, sedi boginja „znanosti“, ki poučuje malega dečka; njenega navadnega simbola, sove, seveda ne manjka. Za Gutenbergovo postavbo se vzdiguje hrastovo drevesce, ki na vse strani širi svoje vejice in kaže, da je bil ta mož Nemec. Takoj zraven listov, ki jih drži v roci Gutenberg, leži lovorov venec. Ako se zgradi Gutenbergov spomenik po tem duhovitem načrtu, pridobil bo Dunaj novo zanimivost prve vrste. Navadno občinstvo seveda ne bo umelo spomenika, postavljenega v tem nenavadnem slogu, in bo ne pač nedostajalo zabavljačev in ne zadovoljnikov. Vsak pa, ki razume umetnost, mora priznati, da bi bil spomenik po tem načrtu jeden najduhovitejših, kar jih je sploh stvaril človeški um. Kakor rečeno, obdarovana sta bila s prvim darilom dva načrta. Te dni se odloči, po katerem načrtu se postavi spomenik.

Na rojaka Plečnika, ki je brez srednješolskih študij vsled neumorne vstrajnosti in izborne nadarjenosti prišel na višjo dunajsko tehniko kot samouk, smemo po pravici biti ponosni. Naj proslavi sebe in slovensko ime še z mnogimi plodovi svojega duha! Opozarjamo pa tudi Slovence, da se spomnijo nadarjenega svojega rojaka, kadar se bo šlo za kako imenitno stavbo na Slovenskem.

A. D.

Politiški pregled.

Sekcijskega načelnika Hartelna je ministertvo poslalo v Prago študirat položaj na nemškem vseučilišču. Napravil je Hartel zapisnik z akademskim senatom, kateri je potem povabil na črni deski dijake, da naj dne 31. t. m. pridejo k predavanjem. Hujskajo se nemški dijaki tudi na Dunaju in drugod, da naj ne pridejo k predavanjem, dokler se ne preklicajo naredbe glede nošnje znakov. Današnji shod v Litomericah je zopet velika nemška komedija, uprizorjena po dijakih in profesorjih.

V nižjeavstrijskem deželnem zboru se je zopet dokazalo, da — Nemec je Nemec! Soglasno so sprejele vse stranke predlog dr. Scheicherja, da naj se takoj razveljavijo jezikovne naredbe, in predlog Philippovicha, da naj se uvede nemščina kot državni jezik ter zagotovi Nemcem prednost pred drugimi narodi. Dasi ravno se nimajo Slovanov v deželi prav nič bati, vender so vse stranke v deželnem zboru jedine v naskokih na prava Slovanov v drugih deželah. In v kranjskem deželnem zboru? Tu pa Slovincem na sramoto zvonec nosi Tajčarija! Po pravici kliče danes naš člankar: Quousque tandem!

Gorenjeavstrijski deželni zbor je sprejel na predlog dr. Ebenhocha resolucijo, ki je močno zbudila Čehe in vse Slovane. Z resolucijo se vlada pozivlja, da naj spremeni jezikovne naredbe, češ, da je z njimi oškodila nemško posest in koristi nemškega naroda in naj se ozira na opravičene zahteve Nemcev, da reši jezikovno vprašanje zakonitim potom. Obsodil je češke silovitosti. Zahteval je, da se obdrži sedanja državnopravna ureditev monarhije in Česka razdeli v tri jezikovne pokrajine. V vseh gornjeavstrijskih šolah naj se uvede nemški jezik izključno kot učni jezik. Predlog se je sprejel soglasno. Češki listi jako ostro napadajo Ebenhocha in pravijo, da je s temi predlogi razbil desnico. Iz znanega dunajskega vira se je v Ljubljano telefoniralo jednomu dnevniku, da je Ebenhochov govor zmaga nemškonacijonalne misli nad klerikalizmom, in drugemu dnevniku, da katoliška ljudska stranka hoče, da se jezikovno vprašanje reši ugodno za nemški in češki narod!

V moravskem deželnem zboru je češki poslanec Sileny stavil predlog, da naj vlada nemudoma poskrbi za varstvo narodnih manjšin, ker je narodnostni boj prišel do vrhunca. Predlog se je odkazal odseku.

V nižjeavstrijskem deželnem zboru so Nemci točili solze, ker se po nekaterih šolah v deželi češki otroci uče veronauka v češkem jeziku. Hudo so ropotali proti češkim katehetom. Tudi ondi slovanski duhovnik vzdržuje narodnost.

Deputacije sedmograških dam cesar ni hotel vsprejeti, sicer bi bil moral pasti Banffy.

O volilni svobodi na Hrvaškem bodo 10 februarja sodili osješki porotniki. Zatožen je kapelan Firingar in 71 kmetov iz Bošnjakov, Gradišta in okolice radi „neredov“ pri saborskih volitvah.

Pariz pred revolucijo? Vznemirjenje zaradi Dreyfussa in Zole raste na Francoskem. V Algieru se je oropalo židovsko predmestje. Pariški trgi in ulice so polni vojakov in stražnikov Zola je odšel iz Pariza, toda kmalu pride pred porotnike. Navedel je 104 priče, a vojni minister Billot je častnikom prepovedal iti pričat, ker bode osebno šel zagovarjat čast armade.

Rusija je na avstrijsko-nemško mejo postavila dva nova vojna zbora. Sedaj ima na zapadni meji skupno 30 vojnih zborov, t. j. dvakrat toliko, kolikor jih ima Avstrija. Na avstrijsko-nemški meji ima sedaj, v mirnem času, Rusija 540.000 vojakov. Topničarstvo njeno je urejeno po najnovejših zahtevah, njeno konjenišvo, pa je, kakor znano, najjačje na svetu.

Domače novice.

Osebnosti. Okrajni zdravnik in sanitetni nadzornik dr. Fr. Zupanec je imenovan deželni vlade svetnikom in sanitetnim poročevalcem pri deželni vladi v Ljubljani. — Štajarski deželni odbor je imenoval g. Jos. Stegu okrožnim živinozdravnikom za Zalec. — Č. g. Bl. Cilenšek, bivši župnik v Majšbergu, je umrl pri usmiljenih bratih v Gradcu — Ustrelil se je 24. prosinca g. Jožef Petrič, stud. phil. v Vel. Trnu pri Krškem. Uzrok je bila revščina, ker ni mogel nadaljevati svojih študij. Bil je priden dijak. Slovenci podpirajte slovenska podporna društva za velikošolce! — Cesar je podelil jetniškemu pazniku v mariborski moški kaznilnici Karolu Kaiserju srebrni križec za zasluge.

Čujte „Narodovci“! „Domovina“, pišoč o razmerah v štajerskem deželnem zboru, pravi: „Razumno bode vsakomur, ki čuti, kako nam je bilo pri srcu, ko je naš najstarejši dnevnik zarobantil, češ, pokrajinski Slovenci se nimamo vtikati v kranjske razmere. Mar niso razmere med obema strankama v interesu (vox media) Slovenstva, mar nismo mi Slovenci? In zakaj, da ne bi mi imeli potem pravice govoriti o lastnih svojih interesih? Ne moremo si kaj, da ne bi tu zinili tudi o znani zvezi med narodno stranko in nemškim veleposestvom v kranjskem deželnem zboru. Na dolgo in široko stvari ne bomo razmotrivali, ampak odgovarjamo le na znani odgovor oziroma izgovor narodne stranke, da se zveza nanaša le na gospodarska vprašanja, da je pa njih stranka v jezikovnem oziru popolnoma prosta. To je do cela nemogoče, kdor pozna grozne obzire, ktere imajo kranjski Slovenci z Nemci, ta bo vedel, kaj je šele v deželnem zboru. Tudi je nemogoče, da bi veleposestnik zastopal interese meščana ali kmetovalca. Ali ne bi bila bolj zdrava zveza meščana s kmetom? Naša misel je, da more slovenski narodnjak z renegatom Žvegljem tako malo hoditi roko v roki, kakor more to angelj s hudičem. Tej okoliščini je menda pripisovati vsa zaspanost kranjskega deželnega zbora in njega nebrižnosti za velike narodnostne boje. Vsi nemški deželni zbori sklepajo in naročajo, kaj naj se zgodi z jezikovnimi naredbami, vsi pojasnujejo svoja stališča napram njim — le na Kranjskem nič. Koliko krivic, koliko žaljenja doživijo naši zastopniki vsaki dan po zbornicah v Gradcu, Celovcu, Trstu, Gorici, Pulju. A kranjski deželni zbor se ne gane. Nemci in Lahoni držijo vkupe kakor kit; če eden zajavka, tulijo vsi po Avstriji in vpitje se nadaljuje v Prusiji. Če pa med Slovenci napadajo koga, se pa nobeden ne zmeni zanj. Vsak si misli, si bode že pomagati. Kranjci le gledajo naš obmejni boj s tujcem, kakor nekdanji Rimljani gladijatorje in se nasmehujejo ali tudi ploskajo, če vidijo zmago, ne vedo pa, koliko materijelnih žrtev in kolikega napora take zmage stanejo. Sicer pa to ni napredek: jedna zmaga, deset porazov!“ — Navdušeno potem piše za slogo med slovenskima strankama na Kranjskem ter kliče: „V slogi je moč! Ne bodimo Kranjci, Štajarci, Korošci, Primorci — bodimo Slovenci, postopajmo jednotno!“ — Gosp. dr. Tavčar, ali je tudi „Domovina“ „klerikalna“?

Glavar kranjskih Nemškutarjev nadaljuje v „Narodu“ svoje „rodoljubno“ delo. Vedno išče novih povodov, da bi mogel reči: „Glejte narodno stranko psujejo klerikalci, sprava ni mogoča!“ Ostudni članki, katere je vse Slovenstvo obsodilo, so znani. Zdaj je začel „previdno“ izzivati posamezne osebe, češ se bodo vendar začele prepirati, da sprave ne bo. O g. dr. Šusteršiču je objavil žaljive stvari. Vse je pričakovalo, kako jih bode dokazal. Nič in nič! Prišel je rajši z novim polenom nad brata, ki želi miru, in pravi: Katoliško-narodna stranka je „nelojalna in nepoštena“, ako meni, da bode narodni klub naprej stavil svoje ponudbe za spravo. — Ogromna večina Slovencev zahteva ločitev od Nemcev brez pogojev. Ako pa dr. Tavčar meni, da mora katoliško-narodna stranka taksirati to „požrtvovalnost“, čemu ima usta, da ne vpraša po nagradi v seji pravega odseka? Čemu govori le skozi „Narod“, ki ni glasilo narodne stranke? Ali je to pošteno v naših časih, ko sovražnik vedno hujše naskakuje? Ali je tak človek še naš, ki na vsak način hoče ostati v nemškem gnezdu? Dobro poznamo že davno dr. Tavčarja mi, sedaj mislimo, da ga bode kmalu spoznal ves svet. Kako prav smo imeli, ko smo klicali pred vse-slovenskim shodom: Na klop z dr. Tavčarjem in njegovim programom!

Kranjski deželni zbor. V seji dne 28. januarja je poslanec dr. Žitnik utemeljil z lepim, patriotičnim govorom addresso na cesarja povodom petdesetletnice njegovega vladanja. Govornik je kazal na nesrečo narodov zaradi dogodbov v državnem zboru in kako bi bila potrebna sprava med narodi. Kot temelj obstanku Avstrije pa smatra sredi viharjev zlasti slovenski narod neomajano ljubezen do presvetlega vladarja. (Živahno ploskanje.) — Sprejel se je zakonski načrt, da naj se razdeli občina Brusnice v občini Brusnice in Orehovica. — Poslanec baron Schwegel je poročal o muzejskem zakladu. Ponavljal je, kakor vsako leto, potrebo reorganizacije deželnega muzeja in predlagal, da se naprosi vlado za letos 4000 gld. podpore. Sprejeto brez debate. — Poslanec Višnikar je poročal o proračunu pokojninskega zaklada in predlagal podelitev nekaterih miloščin. — Poslanec dr. Žitnik je poročal o podporah za šolske zgradbe in sicer dobi 14 šol 6000 gld., namreč: Erzel 400, Budanje 300, Trava 800, Kočevska Reka 500, Stari Breg 200, Osilnica 400, Fara 400, Loški Potok 500, Raka 500, Primskovo 500, Iška Vas 500, Orehovica 400, Vodice 400 in Suhor 200 gld. — Za vodovod občinama Gor. in Dol. Logatec se dovoli na predlog poslanca Hribarja v l. 1898. 10.000 gld. in v l. 1899. 5000 gld. podpore, ako bode kmetijsko ministerstvo prispevalo s 50 % vse potrebščine. — Po predlogu poslanca dr. Majarona se dovoli na najemščino od stanovanj v Novem Mestu pobirati občini 4 %, naklade od l. 1899—1908. — Poslanec Lenarčič poroča o preložitvi ceste med Globovnikom in Knežakom in predlaga 8000 gld. podpore, kar se vsprejme. — V pretresovanje deželnemu odboru so se odstopile prošnje o cestah Mačkovec—Podlipa, Preserje—Rakitna in Kleče—Seč, kakor tudi združitev Sanabora z občino na Colu. Koncem seje sta se prečitati dve interpelaciji do vlade. Prva poslanca Luckmana se tiče podaljšanja koncesije pri uporabi električne sile in premembe vodopravnih vprašanj potom deželne vlade. Drugo je stavil poslanec dr. Majaron radi vpisov slovenskih katasterskih občin v zemljiških knjigah, radi stvari torej, ki se je bila že pred 10. leti sprožila v deželnem zboru. Na dotično resolucijo je vlada odgovorila, da hoče najprej ustanoviti pravopis krajevnih imen. Akoravno se je to že leta 1890. zgodilo in je med tem prišel l. 1897. predelani repertorij krajev na Kranjskem v oficijalni izdavi, vendar se v zemljiških knjigah še vedno nahajajo edino le nemška imena slovenskih krajev. Zato posl. dr. Majaron in tovariši zahtevajo pojasnila, kaki zadržki so, da se še do danes ni ugodilo opravičeni resoluciji, in vprašajo, ali je vlada voljna, nemudoma ukreniti napise katasterskih občin v slovenskem jeziku. Obe interpelaciji je prevzel g. deželni predsednik. — Prihodnja seja bo v torek.

Shod v Novem Mestu priredi v nedeljo dne 6. februarja „Obrtna zveza za Kranjsko“.

Drobne novice. Ob novem letu je v Ljubljani odglasilo, oziroma faktično opustilo, obrt 52 oseb. — Gospa Hočev var v Krškem je povodom cesarjeve vladarske petdesetletnice volila 20.000 gld. kot ustanovni zaklad za ljubljanski „Josephinum“, oziroma za dela nezmožne služkinje. Krškemu mestu je podarila gospa Hočev varjeva v proslavo cesarskega jubileja 30.000 gld. za novo javno bolnico. — V Mirni na Dolenjskem sta po noči 25. jan. pogoreli dve hiši in štiri druga poslopja — Deželna nižja gimnazija v Ptujju naj se s prihodnjim šolskim letom prične iz „nemško-narodnih“ ozirov razširjati v višjo gimnazijo. Tako so Nemci predlagali v štajarskem deželnem zboru, da za vedno preprečijo vladi, vtikati se vmes in dati tudi Slovincem kaj pravice na ptujski gimnaziji. In vendar je slovenska vsa okolica Ptujja! — „Slov. Gospodar“ pozivlje zopet štajarske Slovence naj v vsakem okraju ustanove slovensko politično društvo. — Mariborsko mesto ima že nad jeden milijon gld. dolga, zdaj pa nameravajo mestni očetje na posodo vzeti še kar tri milijone. — Javen shod priredi deželni poslanec goriški dr. H. Tuma dne 30. t. m. v Sežani. — Koroškim Slovincem pravičnega okrajnega komisarija barona Lazari-nija je premestila vlada iz Beljaka v nemški Št. Vid. — V Pevmi so vsled zmage č. g. Budina nad „Corrierom“ in „Sentinello“ razsvetlili hiše ter jih okrasili z zastavami. Po vrhovih brislih gričev so goreli kresovi. — Na Fužinah pri Ratečah na Gorenjskem je ondotno nemško gasilno društvo sklenilo, da za veselice ne bode najelo več češke godbe. Ti ponižni kranjski Nemci! — Meteor so videli 26. t. m. ob 1/2 11. uri po noči v Št. Vidu nad Ljubljano. — V Bočni pri Gornjem Gradu snujejo posojilnico — Celjskim Nemcem je petje slovenskih vojakov silno na poti. Napravili so pritožbo ter zahtevajo, naj se jim prepove peti.

Na gospodarskem shodu v Mozirju se je sklenilo ustanoviti lesno zadrugo, kar je neprecenljive važnosti za gorenjo Savinjsko dolino. Pripravljalnemu odboru stoji na čelu g. dr. Jos. Sernec, podpredsednik g. dr. Iv. Dečko, tajnik g. Iv. Selak, poleg teh je pa v odboru več uplivnih splavarjev, žagarjev in posestnikov gozdov. Mnogo sreče!

Deželni zbor goriški se, kakor poročajo laški listi, ne snide več, ker so se razbila pogajanja med slovensko in laško stranko. Deželni zbor goriški bode letos edini, ki ničesar storil ne bo. Krivi tega so seveda „pretirane“ slovenske zahteve.

Dijaška stanovanja srednješolcev. Naučni minister je izdal posebno naredbo, s katero se vsem deželnim šolskim svetom nalaga, vse potrebno ukreniti, da učiteljski zbori srednjih šol posvečujejo izročnemu dijaštvu z ozirom na preskrbljenost s stanovanji potrebno pozornost.

Slovensko gledališče. Danes ne bo predstave. V kratkem se uprizori velika klasična igra „Arija in Mesalina“. — V sredo opera „Norma“.

V istrskem deželnem zboru se je dne 27. t. m. z 21. glasovi proti 9. glasovom sprejela resolucija, ki očita vladi, da je predložila deželni zbor v Pulj. Vladni zastopnik je zavračal očitanja in trdil da se s tem Slovanom ni dala nikaka koncesija. Ko so hoteli govoriti slovenski poslanci je galerija grozovito ropotala. Štirikrat je moral dati predsednik galerijo iz prazniti. Grozno jezi Lahe ne le premestitev deželnega zbora iz Poreča v Pulj, ampak tudi to, da vlada hoče v Pulj premestiti okrožno sodišče iz Rovinja in koperski sodni okraj razdeliti v dva okraja. Pozvala je deželni zbor, naj o tej nameri izreče svoje mnenje.

Slovenska slikarica. Sarajevski katoliki so poklonili svojemu nadbiskupu dru. Stadlerju ob njegovem povratku iz Rima krasno sliko, ki predstavlja njega samega v biskupskem ornatu. Izvrstno pogojeno sliko je izdelala naša domača umetnica gospodična Kobilca iz Ljubljane.

Požar v Železnikih je v noči od 26 do 27. t. m. vpepelil žagi gg. Janeza Globočnika in Janeza Demšarja pri Pálmadi. Škoda je velika. Gasiti niso mogli z brizgalnicama, ker je zamrznila

baje voda v ventilih. Gasiti sicer znajo Železnikarji tudi kadar Sora zamrzuje, a še boljše bi znali, ako bi vendar že enkrat napravili gasilno društvo, da se ne povrne še kdaj leto 1822. Proč s filozofiranjem in na dan z dejanjem!

Grozen uboj. Zadnji petek je po Novem Mestu prosil milodarov ubog pogorelec s Hrvatskega. Zadnjo svojo last, par volov, je pripeljal s seboj, ter ju je v mestu prodal. S skupljenim in naprosjačnim denarjem si je mislil zopet opomoči. Po noči je spal skupaj v Kandiji z nekim Lukancem z Beričevega, ki je prevzel od njega voli. V soboto zjutraj je Lukanec zbudil Hrvata ter mu dejal, naj gre z njim, da mu plača voli. Šla sta. Med potom pa je Lukanec Hrvata ubil. Lukanec je že pod ključem.

Velika tatvina se je dogodila v Mosetovi prodajalnici v Gorici. Ukradenega je do 700 gld. blaga. Vpletene so nekatere goriške rodbine. Zaprtilih je več oseb.

Za slogo med kranjskimi Slovinci se je izrekel občni zbor izobraževalnega društva v Mengšu. Živeli rodoljubni Mengšani!

Za hrvatske velikošolce, kateri se hočejo posvetiti profesuri in kateri so določeni za učitelje na hrvatski srednji šoli, ki se ustanovi na Primorskem, bode napravilo ministerstvo na dunajskem vseučilišču šest štipendij po 500 gld., ako — in kadar bode v to privolil državni zbor.

Beneške Slovence, ki stanujejo okoli Šempetra nad Čevdadom, hoče laška vlada na vsak način kar naglo poitalijančiti. V oči jo bodejo posebno knjige družbe sv. Mohorja in molitvene knjige, katere med ondotne Slovence delé duhovniki. Da se uniči ta „vseslovanska propaganda“, je poslalo zadnje dni italijansko naučno ministerstvo 1000 zvezkov raznih italijanskih knjig, da se brezplačno razdele med beneške Slovence. Med temi knjigami je 300 nabožnih. Ustanovilo bode ministerstvo za Slovence tudi nove, čisto italijanske šole.

V Gradcu so burši napadli slovenske velikošolce. Po Ljubljani pa burši letajo brez skrbi s frankfurtskimi trakovi!

Plesni venček uradnih slug bode dne 2. februarja v prostorih „Narodnega Doma“ v Ljubljani na korist društveni blagajni ob vojaški godbi. Vstopnina za gospode 50 kr., za dame 30 kr., za družine 1 gld. Začetek ob 1/2 8. uri.

Zahvala velečastitemu gospodu Valentinu Aljančiču, župniku na Dobravi pri Kropi, ki je podaril tukajšnji šolski knjižnici 6 letnikov „Vrtca“, 4 letnike „Angeljčka“ 3 zvezke „Knjižnice“ „Družbe sv. Cirila in Metoda“ in več knjig „Družbe sv. Mohorja“, kupil 26 katekizmov ubožnim učencem in priskrbel ob svojih stroških uro, harmonij za šolske namene ter s tem zelo olajšal vsakemu učitelju poučevanje v petju in se pokazal istinitega prijatelja mladini in šoli. Velikodušnemu darovalcu: Bog povrni! — Šolsko vodstvo na Dobravi pri Kropi dne 27. januarja 1898. — Začasna šolska voditeljica Marija Hacin.

Posamezne številke „Slovenskega Lista“ se prodajajo po 5 kr. v prodajalnici g. Štefeta pred škofijo v Ljubljani. Ondi se vsprejema tudi naročnina.

Društva.

Veliki kmetijski ples, ki ga priredi pevsko društvo „Ljubljana“ dne 6. februarja t. l. v „Narodnem Domu“, bode sam ob sebi nekaj posebnega. Ves ples bode imel narodni značaj, ker vdeleženci nastopajo v narodni noši, to je gospodje v kmetijskih oblekah, a dame v lepi narodni noši, pri kateri seveda peča in avba igrata glavno blago. In to je tisto, kar loči ta ples od drugih plesov. Dela se tudi na to, da bodo poleg slovenske zastopane tudi druge slovanske narodno noše, da bode celotna slika bolj čarovita in pestra. Tak ples je torej kos etnografske razstave, in zanimiv je, ker ima narodno lice, in mi lahko rečemo, to je naše, to in taki smo mi, to je naš narod, in naša bodi skrb, da to vedno ostane. Odbor pevskega društva „Ljubljana“ je poskrbel za to, da bodo na tem plesu zastopani vsi markantnejši tipi našega narodnega življenja. Nastopili bodo kmetijski fantje kot narodni pevci; tu bode stala kmetijska krčma ob veliki cesti in brhka Slovenka postreže žejnim ro-

jakom; tu se bode kazala neizogibna „süha“ roba; tamkaj se bodo predstavljali občinstvu tipi brhkih kmetskih deklet in tipi poročnega življenja itd. Pred polnočjo bode veličasten spreved slovenske neveste s spremstvom in pri tem sprevedu nastopi prvič letos ustanovljena originalna vaška godba iz Ricmanov. Predstavljal se bode torej občinstvu domači svet, slovensko narodno življenje, in to je samo ob sebi nekaj takega, kar mora vsakega Slovenca zanimati. Odbor skrbi za to, da bode zabava raznovrstna in prijetna in da ples „Ljubljane“ ostane tradicionalen. Na veselo svidenje torej dne 6. februarja v „Narodnem Domu“. Vstopnice se dobivajo v čitalnični trafiki v Šelenburgovih ulicah in pri g. Jakobu Zalazniku na Starem Trgu.

Slovenska krščanskosocijalna delavska zveza v Ljubljani. Danes ob 1/2 8 uri zvečer se otvori društvena govorniška in dramatična šola. Gojenci in gojenke se še vsprejemajo. Vodstvo gojenk je prevzela gospa Valenta Brusova, ki je bila, kakor je znano, v starem gledališču jedna najodličnejših slovenskih igralk. — Na „Zvezini“ predpustni veselici dne 13. februarja nastopi prvič družstveni tamburaški zbor, ki se za ta nastop pod vodstvom g. Iv. Železnikarja pridno vadi. — Jutri ob 10. uri dopoldne je občni zbor v veliki dvorani „Katoliškega Doma“. Ob 1/4 10 je sv. maša v nunski cerkvi.

IV. javno predavanje priredi „Slovenska krščanskosocijalna delavska zveza“ prihodnji četrtek. Odbor je sklenil, da se bodo vršila javna predavanja vsak četrtek ob 1/2 8 uri zvečer. Prihodnjič predava g. drž. in dež. poslanec Frančišek Povše o tem, kako se napoveduj novi osebni in dohodninski davek. Ker je sedaj do 15. februarja podaljšán obrok za napovedbe, je to predavanje velike važnosti. — III. javnega predavanja katero je imel pretekli četrtek č. g. državni poslanec dr. Krek o delavski pogodbi, se je vdeležilo toliko ljudstva, da je bila dvorana in galerija natlačeno polna.

O konsumnih društvih je bil zadnje sredo v „Katoliškem Domu“ prijateljski razgovor. Povdar jalo se je, da s „spravo“ konsumna društva nimajo ničesar opraviti, ker so le privatna podjetja in ne podjetja kat. narodne stranke. Gosp. Demšar iz Železnikov se je pritoževal, da založnik Ciril Metodovih užigalic, g. Perdan istih ni hotel prodati konsumnemu društvu v Železnikih.

Muzejsko društvo bode imelo občni zbor dne 31. t. m. zvečer ob šestih v muzeju.

Prostovoljno ognjegasno društvo v Velikih Laščah vabi najljudneje na plesni venček, katerega priredi dne 6. svečana v prostorih gosp. M. Hočevarja. Pred plesom tombola na korist društveni blagajnici. Začetek ob polu 7. uri zvečer. Svira godba na lok.

Razne stvari.

Jugoslovanska akademija znanosti in umetnosti v Zagrebu bode v proslavo 60letnice Strossmayerjevega mašništva priredila 16. prih. m. izvenredno svečanostno sejo in službo božjo. Spomnimo se tudi Slovenci o tej priliki slavnega moža!

Zopet pravda zaradi madjarske zastave. 10. t. m. začela se je v Ogulinu pravda zoper 69 kmetov iz Plaškega. Obsojenih je 59 oseb, 10 pa oproščenih. Obsojeni so vsega skupaj na 49 let in 2 meseca ječe. Tužne razmere!

Bolgarska kneginja je povila hčerko. Krstil jo je katoliški škof iz Ruščuka.

Radi razžaljenja nemškega cesarja Viljema II. je bilo prisojenih nemškimi državljanom l. 1897—2250 let ječe.

Nova civilna pravda.

Postopanje pri sodiščih prve stopinje.

(Nadaljevanje.)

Dokazovanje in dokazila.

Dejstva, na katerih temelji sodna razsodba, je treba dokazati. Po novem zakonu pa ceni sodnik dokaze po svojem lastnem prepričanju, ne da bi bil vezan kakor v dosežani pravdi, na gotove predpise, kako je dokaz sestaviti. Sodnik mora le trezno uvaževati podatke cele razprave in skupnega dokazovanja in iz tega pridobiti si prepričanje o vrednosti dokaza.

Od dokazovanja so pa izvzeta ona dejstva, katera nasprotna stranka sama priznava, katera so obče znana, in o katerih zakon domnevanje pripušča, da obstoje.

Dokaze sprejema in izvaja ali predsednik sodnega senata pri javni razpravi ali pa naročeni, oziroma naprošeni sodnik. Stranki in njih pooblaščenici imajo pa pravico pri sprejemu dokazov biti navzoči in pričam ali zvedencem za razjasnilo položaja staviti pripravna vprašanja.

Izid dokazov, kateri se niso izvedli pri javni ustni razpravi, prijavi predsednik v ponovljeni javni razpravi, in na podlagi teh sledi razsodba.

Dokazila, s katerimi stranke navedena dejstva dokazujejo, so: a) sodni ogled, b) izpovedi prič, c) listine, in pa d) zaslišanje strank za priče. Izostala je pa v novem zakonu do zdaj šestokrat zlorabljená prisega kot dokazilo.

a) K sodnemu ogledu pokliče sodnik one zvedence, katere je določilo sodišče, zaslišavši pred poklicanjem stranki z njegovimi predlogi. Poklicanega zvedenca je pa mogoče le v onih slučajih odklanjati, v katerih se odklanja sodnik, kakor je bile navedeno.

Ako se zvedenec protivi svoje mnenje izreči, ali pa če od dotičnega obroka izostane, ga obsodi sodišče, da plača vse troške dotičnega ogleda, in mu naloži poleg tega posebej še globo. Zvedencu je pa plačati na njegovo zahtevanje vse denarne troške in odškodovanje za njegov trud ter za zamudo časa.

b) Priče kliče sodnik uradoma in jim mora naznaniti predmet, o katerem bodo zaslišane. Vsaka poklicana priča mora priti k sodišču in mora tudi pričati, sicer jo obsodi sodišče, da plača vse troške dotičnega zaslišanja, posebej pa še globo. Ako se pa priča neopravičeno protivi pričati, je pripuščeno z globo in zaporom prisiliti jo, da kot priča izpoveduje.

Sicer je pa prepovedano za priče zaslišati osebe, katere ne morejo dejstev izpovedati, ali pa katere ne morejo opazb razložiti; potem duhovnike o tem, kar se jim je na spovedi povedalo, in državne uradnike o tem, kar jim je kot uradna tajnost znanega, ako jim predstojnik ne dovoli, da smejo izpovedovati.

Nasprotno se pa smejo pričevanju odreči oni, katerim samim, ali njih bližnjim sodnikom preti po izpovedbi nevarnost zaradi kazenskega zasledovanja, ali pa premoženjska škoda; potem oni, kateri bi morali izpovedovati o dejstvih, o katerih država tajnost zahteva, oziroma s katerimi bi se skrivnost umetnosti ali pa obrti izdala, in konečno oni, ki bi morali izpovedovati o tem, kar jim je stranka kot svojemu odvetniku zaupala.

Priča zamore zahtevati plačilo onih troškov, katere je imela za potovanje k sodišču in nazaj in za prebivanje na mestu zaslišanja. Zaradi zamude časa zamore priča pa le tedaj odškodovanja zahtevati ako pokaže, da je imela zaradi zaslišanja izdatno izgubo pri vsakdanjem zaslužku.

Priča mora pa vsaj v 24 urah po zaslišanju plačilo zahtevati, sicer izgubi pravico do odškodnine.

(Dalje pride)

Zahvala.

Krščanskosocijalno železničarsko društvo se iskreno zahvaljuje vsem blagim dobrotnikom, ki so se o priliki prve društvene veselice blagohotno odzvali naši prošnji ter nam naklonili nepričakovano mnogo darov. Prepričani naj bodo, da so pospešili zmago dobre stvari in da so simpatije toliko odličnih dobrotnikov, ki so se pokazale ob prvem našem nastopu, znatno olajšale delovanje odborovo. Naj ostanejo vsi še nadalje na naši strani!

Odbor krščanskosocijalnega železničarskega društva v Ljubljani.

Podobarska delavnica Antona Rovška in Frana Cibra v Novem Mestu.

Ljubljanska cesta (prej Gosposke ulice) št. 42 pri vhodu iz glavnega trga.

Prečastitim cerkvenim predstojništvom udano naznanjava, da sva 15. januarja t. l. **otvorila** v Novem Mestu

podobarsko delavnico,

katero si dovoljujema tem potom priporočati. Ker sva se v c. kr. strokovni šoli za lesno industrijo v Ljubljani in na potovanju po Švedskem, Nemškem, Ogerskem in Slavoniji strokovno temeljito izobrazila, mogla bodeva izvrševati umetniško dovršena dela. Priporočava se za izvrševanje vsakovrstnih 10 (3—3)

umetniško dovršenih oltarjev

od lesa v poljubnem slogu, kipov in svetniških soh od gipsa, ali lesenih, spovednic, klečal, lec, misijonskih, poljskih in raznih razpel, svetih križevih potov itd.

Oltarne skupine od gipsa ali lesa

izvršujeva kar najnatančneje po pravilih plastike istotako križeva pota iz iste tvarine.

Sprejemava tudi popravila starih del.

Cene so nizke, primerne okusnemu, natančnemu delu.

Odličnim spoštovanjem

Anton Rovšek in Fran Ciber.

Svoji k svojim!

Agitujte za „Slovenski List“ — Pridobivajte novih naročnikov!

Somišljeniki!

Prodaja posestva.

Na prosto roko je na prodaj v sredi ljubljanskega mesta

lepa hiša s prostornim vrtom.

Hiša stoji na oglu dveh ulic. Kdor bi ne hotel kupiti vsega posestva, se mu odprodá tudi del vrta, mimo katerega se otvori v kratkem nova cesta.

Cene jako zmerne. Več pove iz prijaznosti upravníštvo „Slovenskega Lista“.

3 (3—3)

Alojzij Večaj,

pečarski mojster v Ljubljani,

Opekarska cesta št. 61.

priporoča svoje izbornó zalogo vsakovrstnih

pečij iz glinaste snovi

od najpriprostejših do najfinejših rujave, zelene ali bele barve. Izdeluje na željo tudi peči v poljubni drugačni barvi.

Natančno izvršuje naročila na štedilnike ter jamči za vse svoje izdelke jedno leto.

Cene nizke. 8 (52-3)